

“N'hi hauria prou de llegir El Sermó de la Muntanya cada diumenge sense comentari i d'obeir-lo tota la setmana per bastir una bona pràctica Cristiana. La Paraula de Déu és un predicador poderós, i no és ni massa espiritual per ser pràctica, ni massa transcendental per ser escoltada i entesa.” M. B. Eddy (Missatge pel 1901 p.11:16-21)

El Sermó de la Muntanya

St. Mateu 5,6,7

Capítol 5è

1 En veure les gentades, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i els deixebles se li acostaren:

2 Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient,

3 Benaurats els pobres en l'Esperit: perquè seu és el Regne del cel.

4 Benaurats els qui ploren: perquè seran consolats.

5 Benaurats els humils: perquè posseiran la terra.

6 Benaurats els qui tenen fam i set de ser justos: perquè seran sadollats.

7 Benaurats els compassius: perquè seran compadits.

8 Benaurats els nets de cor: perquè veuran Déu.

9 Benaurats els qui treballen per la pau: perquè seran anomenats fills de Déu.

10 Benaurats els encalçats pel fet de ser justos: perquè seu és el Regne del cel.

11 Benaurats vosaltres quan, pel meu nom, us escarniran, us encalçaran, i escamparan contra vostre tota mena de maldiences.

12 Gaubeu-vos-en i feu festa perquè la vostra recompensa és gran al cel. També així encalçaren els profetes que us han precedit.

13 Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal perd la salabror, amb què li tornaran el gust? Ja no és bona per res, només per ser llençada fora i que la gent la trepitgi.

14 Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar un poble que és dalt d'un turó.

15 I ningú no encén una llàntia per posar-la sota una mesura, ans al portallànties, perquè faci claror a tothom qui és a casa.

16 Que la vostra llum llueixi tant davant dels homes, que puguin veure les vostres bones obres i glorificar el vostre Pare del cel.

17 No us penseu que hagi vingut a destruir la llei, ni els profetes: no he vingut a destruir, ans a portar a la plenitud.

18 Us ho asseguro, mentre durin el cel i la terra, no passarà ni un punt ni una coma de la llei fins que tot no arribi a la plenitud.

19 Qui transgredeixi, doncs, un dels manaments més petits, i n'ensenyi als altres, serà tingut pel més petit al Regne del cel, però aquell qui els compleixi i ensenyi a complir-los, serà tingut per gran al Regne del cel.

20 Perquè Jo us dic que, si no sou més justos que els mestres de la Llei i els Fariseus, no entrareu pas al Regne del cel.

21 Ja sabeu que als de l'antigor se'ls hi digué, *No matis*, i el qui mati serà condemnat;

22 Doncs Jo us dic: el qui s'enfurismi amb el seu germà sense motiu serà condemnat pel tribunal, el qui se'n befi serà condemnat pel Sanedrí, i el qui el maleeixi, acabarà al foc de l'infern.

23 Per això, si al moment de fer la teva ofrena a l'altar, te'n recordes que el teu germà té un greuge en contra teu,

24 Deixa allí mateix, davant l'altar, la teva ofrena i vés primer a fer les paus amb el teu germà; ja tornaràs després a fer la teva ofrena.

25 Afanya't a avenir-te amb el teu adversari, mentre feu camí plegats; no sigui que et posi a mans del jutge, i el jutge a mans dels guardes, i et tanquin a la garjola.

26 T'ho asseguro, no en sortiràs fins que no hagi pagat el darrer ral.

27 Ja sabeu que als de l'antigor se'ls hi digué, *No cometis adulteri*.

28 Doncs Jo us dic, tothom qui mira la dona d'un altre amb el desig de posseir-la, ja hi ha comés adulteri dins del cor.

29 I si l'ull dret et fa caure en pecat, arrenca-te'l i llença'l; val més que un dels teus membres es perdi que no pas que tot el teu cos sigui llençat a l'infern.

30 I si la teva mà dreta et fa caure en pecat, talla-te-la i llença-la; val més que un dels teus membres es perdi que no pas que tot el teu cos sigui llençat a l'infern.

31 Hom també digué, *Qui es divorciï de la seva dona, que li doni un document de divorci*.

32 Doncs Jo us dic, tothom qui es divorcia de la seva dona, fora del cas de fornicació, l'empeny a l'adulteri, i el qui es casa amb una divorciada comet adulteri.

33 També sabeu que als de l'antigor se'ls hi digué, *No perjuris, ans compleix allò que has jurat al Senyor*.

34 Doncs Jo us dic, No juris mai, ni pel cel que és el tron de Déu,

35 Ni per la terra que és l'escambell dels seus peus, ni per Jerusalem que és la ciutat del gran Rei.

36 No juris tampoc pel teu cap, perquè no pots fer tornar negre ni blanc un sol cabell.

37 Digueu sí quan és sí; no, quan és no. El que es diu de més ve del mal.

38 Sabeu que hom digué, *Ull per ull i dent per dent*.

39 Doncs, Jo us dic, No us hi torneu contra el qui us fa mal. Si algú et pica a la galta dreta, para-li també l'esquerra.

40 Al qui et vulgui posar un plet per quedar-se't el vestit, dóna-li també el mantell.

41 Si algú et fa anar amb ell un quilòmetre, vés-n'hi dos.

42 Dóna al qui et demani, i no et desentenguis del qui et vol manllevar.

43 Ja sabeu que hom digué, *Estima els teus germans*, però no estimis els teus enemics.

44 Doncs Jo us dic, Estimeu els vostres enemics, beneiu els qui us maleeixen, feu el bé als qui us odien, pregueu pels qui us tracten amb menyspreu i us encalcen.

45 Així sereu fills del vostre Pare del cel que fa eixir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos.

46 Per què si estimeu els qui us estimen, quina és la vostra recompensa? No fan el mateix els pecadors?

47 I si només saludeu els vostres germans, Què feu més que els altres? ¿No fan el mateix els pagans?

48 Sigueu perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte.

Capítol 6è

1 Mireu de no fer almoina només perquè la gent us vegi, puix no tindríeu cap recompensa del vostre Pare del cel.

2 Quan facis almoina, doncs, no ho anunciïs a toc de trompeta com fan els hipòcrites a les sinagogues i pels carrers, perquè tothom els lloï. Us asseguro

que ja tenen la seva recompensa.

3 Ans tu, quan facis almoïna, mira que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta,

4 perquè el teu gest quedi amagat, i el teu Pare, que veu el què és amagat, et recompensarà.

5 I quan pregueu, no sigueu com els hipòcrites, que els agrada de posar-se drets i pregar a les sinagogues i a les cantonades de les places perquè tothom els vegi. Us asseguro que ja tenen la seva recompensa.

6 Ans tu, quan preguis, entra a la teva cambra secreta, tanca-t'hi amb pany i clau, i prega al teu Pare, que és als llocs més amagats, i el teu Pare que veu el què és amagat, et recompensarà.

7 Quan pregueu no parleu per parlar com fan els pagans perquè es pensen que amb la seva xerrameca es faran escoltar.

8 No sigueu, doncs, com ells, que bé sap el vostre Pare el què us cal abans no li demaneu.

9 Vosaltres pregueu així:
Pare nostre del cel,
santifiqueu el Vostre nom,

10 Vingui el Vostre Regne,
que es faci la Vostra voluntat
aquí a la terra com es fa al cel.

11 Doneu-nos avui
el nostre pa de cada dia;
perdoneu les nostres ofenses;

13 No ens deixeu
caure a la temptació,
i allibereu-nos del mal.

14 Perquè si perdoneu als altres les seves faltes, el vostre Pare celestial també

us perdonarà a vosaltres;

15 però si vosaltres no els les perdoneu, el vostre Pare no us perdonarà les vostres.

16 I quan dejeuneu, no feu un posat marrit com el dels hipòcrites, que es desfiguren la cara perquè tothom vegi que dejunen. Us asseguro que ja tenen la seva recompensa.

17 Ans tu, quan dejunis, ungeix-te el cap i renta't la cara,

18 Perquè no vegin els altres que dejes, ans el teu Pare que és als llocs més amagats; i el teu Pare, que veu el què és amagat, et recompensarà.

19 No amuntegueu tresors aquí a la terra, on les arnes i els corcs se'ls mengen, i els lladres hi entren i els furten.

20 Ans aplegueu tresors al cel, on ni les arnes ni els corcs se'ls mengen, i els lladres no hi entren ni els furten.

21 Perquè on hi tens el tresor, hi tindràs el cor.

22 El llum del cos és l'ull. I doncs, si el teu ull és bo, tot el teu cos quedarà il·luminat, amarat de claror.

23 Però si és dolent, tot el teu cos quedarà a les fosques. Perquè si allò que en tu ha de ser llum és fosc, que en serà de gran la foscor!

24 Ningú no pot servir dos senyors, perquè si estima l'un, avorrirà l'altre, i si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu servir alhora Déu i mammon.

25 Per això us dic, no us amoïneu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. No val més la vida que el menjar, i el cos més que els vestits?

26 Esguardeu els ocells del cel, no sembren, ni seguen, ni apleguen en graners, i el vostre Pare celestial els nodreix. No valeu més vosaltres que no pas ells?

27 Qui de vosaltres per més que s'hi esmerci pot allargar d'un instant la seva vida?

28 I del vestit, per què us en basquegeu? Fixeu-vos com creixen les violes del camp, no treballen ni filen,

29 però us asseguro que ni Salomó, en tota la seva grandesa, no anava vestit com elles.

30 I, si l'herba dels camps, que avui és i demà la llencen al foc, Déu la vesteix així, no farà més per vosaltres, homes de poca fe?

31 No us amoïneu, doncs, pensant què menjareu, què beureu o com us vestireu.

32 Tot això els pagans ho cerquen amb neguit, però el vostre Pare celestial ja sap prou bé que us cal.

33 Vosaltres cerqueu primer el Regne de Déu i la seva dretura, i tot això us serà donat de més a més.

34 No us amoïneu, doncs, pel demà, que el demà ja tindrà cura de les seves coses. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.

Capítol 7è

1 No judiqueu i no sereu judicats.

2 Perquè amb el judici que judiqueu sereu judicats, i amb la mesura que mesureu sereu mesurats.

3 I per què veus la brossa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha al teu?

4 Com li pots dir al teu germà, “Deixa'm treure't la brossa de l'ull,” si al teu hi tens una biga?

5 Hipòcrita, treu-te primer la biga de l'ull i llavors hi veuràs prou clar per

treure la brossa de l'ull del teu germà.

6 No doneu als gossos les coses santes ni llenceu les perles als porcs, perquè les trepitjaran i després es giraran per fer-vos miques.

7 Demaneu, i se us donarà; cerqueu i trobareu; truqueu i se us obrirà,

8 perquè el qui demana, rep; el qui cerca, troba; al qui truca, li obren.

9 Qui de vosaltres, si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra?

10 O bé, si li demana peix, li donarà una serp?

11 Si doncs, vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui n'hi demanen.

12 Feu als altres allò que voleu que ells us facin; perquè aquesta és la llei i els profetes.

13 Entreu per la porta estreta perquè gran és la porta i ample el camí que mena a la destrucció, i són molts els qui hi entren.

14 Però estreta és la porta i dret el camí que mena a la vida, i són pocs els qui el troben.

15 Guardeu-vos dels falsos profetes que se us acosten vestits d'ovella, però per dintre són llops famolencs.

16 Pels seus fruits els coneixereu. Es cullen potser raïms dels cards o figues dels arços?

17 Tot arbre bo fa bons fruits, i l'arbre dolent fa fruits dolents.

18 Un arbre bo no pot fer fruits dolents, i un arbre dolent, fer fruits bons

19 Tot arbre que no fa bons fruits es tallat i llençat al foc.

20 I doncs, pels seus fruits els coneixereu.

21 No tothom qui em diu, “Senyor, Senyor,” entrarà al Regne del cel, ans el qui fa la voluntat del meu Pare del cel.

22 Aquell dia molts em diran, “Senyor, Senyor, no vam profetitzar en nom teu, i vam treure dimonis i férem molts miracles?”

23 Llavors Jo els hi diré ben clar, “No us he conegut mai. *Allunyeu-vos de mi, vosaltres que feu el mal.*”

24 Per això tothom qui escolta aquestes meves paraules i les compleix, s'assembla a un home assenyat que bastí casa seva damunt la roca.

25 Va caure la pluja, arribaren els aiguats, bufaren els vents, i van batre la casa, però no s'ensorrà perquè estava fonamentada sobre la roca.

26 I tothom qui escolta aquestes meves paraules i no les compleix, s'assembla a un home desassenyat que bastí casa seva damunt la sorra.

27 Va caure la pluja, arribaren els aiguats, bufaren els vents, i van batre la casa; i s'ensorrà, i fóu una runa total.

28 Quan Jesús hagué acabat aquests ensenyaments, la gent quedà astorada de la seva doctrina,

29 Perquè els ensenyava amb autoritat i no pas com els mestres de la Llei.